

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

caput
כף לאון

CAP. XXV.

ascendit dies tres post in Caesarem Festus venisset & cum
 וכד אתה פהסטוס לקסריא בתר תלתא יומין וימין סלק
 Iudaeorum & primores Sacerdotu principes & iudicaru ei in Ierusalem
 לאורשלם: ואודעוהו רבי כהנא ורישא דיהודיא
 gratiam hanc eum rogarent cum ab eo erant & petentes Paulo de
 על פולוס: ובעין הו מנה כד שאלין לה הרא טיבותא
 in via invidias essent facientes cum in Ierusalem accerferet ipsum ut mitteret
 דנשדר ניתוהי לאורשלם כד עבדין הו כמאנא באוריא
 feruatur quia Paulus responsum dedit & Festus ut ipsum occiderent
 דנקטלוניה: ופהסטוס פני פתנמא דפולוס מתנטר
 ergo illi ut peregre proficiscar sum festinans & ego in Caesarea
 בקסריא ואנא מסרהב אנא דאחזוק: אילין הבול
 delicto omni & de nobiscu descēdat in manib. vestris potētes inter vos qui sunt
 דאית בכון דמטיא באודיכון נחתון עמן ועל כל סכלו
 octo dies illic fuisse & cum accusent in homine eo quod est
 דאית כה כנברא נקטרנון: וכד הוא תמן יומתא תמניא
 pro sedt postero & die in Caesarem descendit decem aut
 או עסרא נחת לה לקסריא וליומא אחרנא יתב על
 Iudzi circū dederūt eū venissent & eum Paulum ut adducerēt & iussit tribunali
 בים ופקד דניתון לפולוס: וכד אתה הדרוהי יהודיא
 erant asserētes & duras graves & criminationes Ierusalē de qui descēderāt
 דנחתון אורשלם ורשניא סניאא וקשיא מיתון הו
 Paulus & cum demonstrare erant potentes quas non eas post eū
 בתרה אילין דלא משבחין הו דנהוון: וכד פולוס
 Iudaeorum in Legem nec quicquam deliquisset quōd spiritum esset de p. mēs
 נפק הוא רוחא דלא אסכל מרס לא כנמוסא דיהודיא
 cupiens quoniam autē Festus in Caesarem nec in templum nec
 ולא בהיכלא ולא בקסרו: פהסטוס דין מטל דצנא
 vis Paulo ipsi dixit erga Iudaeos gratiam fecerari erat
 הוא דנרשא טיבותא כיהודיא אמר לה לפולוס צנא
 coram me iudicaberis his de & illic in Ierusalem ascendere tu
 את דתסק לאורשלם ותמן על הלין תתדין קרמי:

1 Festus ergo cum venisset in provinciam, post triiduum ascendit Ierusalem ad Caesarea.
 2 Adieruntque eum principes Sacerdotum, & primi Iudaeorum aduersus Paulum: & rogabant eum,
 3 Postulantes gratiam aduersus eum, ut iuberet perducī eum in Ierusalem, invidias tendentes ut interficerēt eum in via.
 4 Festus autem respondit, feruari quidem Paulum in Caesarea: se autem maturius profecturum.
 5 Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.
 6 Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem, descendit Caesarem, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci.
 7 Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Ierosophyma descenderant Iudaei, multas & graves causas obijcientes, quas non poterant probare:
 8 Paulo rationem reddēte, Quoniam neque in legem Iudaeorum, neque in templum, neque in Caesare quicquam peccauit.
 9 Festus autem volens gratiam praestare Iudaeis, respondens Paulo, dixit, Vis Ierosophymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me?

Κεφ. κε.

1 Φησος αυτ ημερας τρεεις ημερας οδου εις Ιερουσαλυμα δατο Καισαρεια, 2 αυφαστου δ αυτου, οτι παρρησιας και οι Ιουδαιοι ην Ιουδαϊα και η Γαλιλα, και τα βασιλευσ αυτου, 3 αυτι μιστοι γαρ αυτου, οτι παρρησιας και οι Ιουδαϊοι, οτι εδρασ ποιουσ ης διελειν αυτου και πτω εδου. 4 ο δε αυτ ην οτι απικριστη, ηρει εδου το Παυλον ει Καισαρεια, ε αυτη δε μελλειν εσ τω Αχαικρη εδου. 5 οι αυτ δυνατοι εσ ημιν, φησος, συ βασιλευσ εσ ης, ει π εδου εσ τω αυτρη ουδτω αυτου, και ην ρειτωσας αυτη. 6 εφησεν γαρ δε εσ αυτου ημιν παρρησιας ησ αυτω, και παλαι εις Καισαρεια, ησ απουλεισ και εδου εσ ην τω βασιλευσ, και εδουσ ην Παυλον εδου. 7 αυτρη γαρ ημιν εσ αυτη, αυτρη εδουσ οι δατο Ιεροσολυμοσ και παρρησιας Ιουδαϊοσ, πολλοσ και βαρβαροι αυτρη μιστοι φησος ησ ην Παυλον, εσ ην Ιουδαιοσ εδοσ εδου. 8 δατολοσ, αυτρη αυτη, οπ εδου εις τον τομοσ η Ιουδαϊα, αυτη εις ην εδουσ, αυτη εις Καισαρεια ημιν. 9 ο Φησος δε τω Ιουδαϊοσ εδου γαρ και παρρησιας, αυτρη εδουσ τω Παυλω, ει, ησ, εδου εις Ιερουσαλυμα οδου εδου, και αυτρη ουδτωσ και ημιν εσ ημιν.

17 **וכבר אתית לכא דלא תוהיא ליומא אחרנא יתבת**
 cum eo & steterunt **על כיום ופקדת דניתנוהי לי לגברא**
 cetera cum ostendere malam accusatione aliquam potuerunt nec accusatores eius
 קטרגנוהי ולא אשכחו מדם רשינא כישא דנהון עלוהי
 de aliqua aliqua & questio fueram arbitratus sicut
 איך טא דסבר הוית: **19 זאטמא דין מדם מדם על**
 qui mortuus hominē Iesu de ad eum ipsis erat de superstitione ipsorum
 דהלתהון אית הוא להון לותה על ישוע אנש דמית
 stans non & quia ille quiveret Paulus: erat quem dicens est
 הו דאמר הוא פולוס דהי הו: **20 ומטל דלא קאם**
 quod si Paulo fueram dicens horum questione super ego eram
 הוית אנא על בעתה דהלון אמרת הוית לפולוס דאן
 istis super iudicaris & illic in Ierusalem ut eas tu quæris
 בעא את דתאול לאורשלם ותמן תתדין על הלון:
 ut seruetur & iussi Cæsaris ad iudicium ut seruetur perijt verò ipse
 הו דין בעא דנתנטר לדינה דקסר ופקדת דנתנטר
 cupiens Agrippa dixit Cæsarem ad dum mitterem eum vsque
 עד מא דאשדריהוי לות קסר: **22 אמר אנרפוס עכא**
 quia eras sic & Festus hunc virum ut audirem essem
 הוית דאשטעויהי לגברא הנא ופרסטוס אמר דלמחר
 Agrippa venit postero & die cum tu audies
 שמע אתה לה: **23 וליומא אחרנא אתה אנרפוס**
 tribunus cum iudicij in domū & ingressus est multo eū salu & Berenice
 וברניקא בווחא סניאנא ועל לבית דינא עם כילורכא
 & dixit Paulus & venit Festus & iussit civitatis & primoribus
 ורישא דמדינתא ופקד פהסטוס ואתא פולוס: **24 ואמר**
 de nobiscum qui estis viri & omnes Festus
 פהסטוס אנרפוס מלכא וכל הון גברא דאיתוכון עמן על
 in Ierusalem cōpellavit me Iudæorū populū: ni crucifus estis quæ vidētes viro isto
 הנא גברא דחון אתון כלה עמא יהודיא קבלני באורשלם
 ut vivat hunc oportet tutum quod non clamaret cum & hic
 והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנהא:

17 Cum ergo huc con-
 uenissent, sine vlla dilatione
 in sequenti die sedes pro tri-
 bunalī, iussi adduci virum.
 18 De quo cum stetit ac-
 cusatores, nullam causam de-
 ferebant, de quibus ego sus-
 picabar malum:
 19 Quæstiones verò qual-
 dam de sua superstitione habebant aduersus eum, & de quodam Iesu defuncto, quæ affirmabat Paulus viuere.
 20 Hæstans autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierolimā, & ibi iudicari de istis.
 21 Paulo autem appellante ut seruetur Augusti cognitioni, iussi seruari eum, donec mitteram eum ad Cæsarem.
 22 Agrippa autem dixit ad Festum, Volebā & ipse hominen audire. Cras, inquit, audies eum.
 23 Altera autē die cum venisset Agrippa & Bernice cū multa ambitione, & introissent in auditorium cum Tribonnis & viris principalibus civitatis, iubente Festo adductus est Paulus.
 24 Et dicit Festus, Agrippa rex, & omnes qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc hominem, de quo omnis multitudo Iudæorum interpellavit me Ierolimais, petentes & acclamantes non oportere eū viuere amplius.

17 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנהא:**
 18 **אמר אנרפוס עכא**
 19 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנהא:**
 20 **אמר אנרפוס עכא**
 21 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנהא:**
 22 **אמר אנרפוס עכא**
 23 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנהא:**
 24 **אמר אנרפוס עכא**

Q9

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

15 Ego verò comperi, nihil dignū morte cum admisisse, Ipso autē hoc appellante ad Augustum, iudicavi mittere.

16 De quo quid certū scribam Domino, non habeo. Propter quod, produxi eum ad vos, & maxime ad te, rex Agrippa, vt interrogatione facta, habeā quid scribam.

27 Sine ratione enim mihi videtur, mittere vincitum, & causas eius non significare.

factū sit non morte quod sit dignū quod aliquid comperi vobis
אמר דין אדרחת דמדום דשונה למותא לא סעור
פרעפי צסרסר אד יודיכום וט פסווערעט פוסטולאט יפס
אד צסרסר דע עו סריבאמ קיוד עגו סעיו & נון
קוראמ טע & מאכסמ קוראמ ווביס אדדערע עום וולס
קוד יאנועיאמ יודיכום עיז וט עום אינקוויסעטו פוערע אגריפפא
וינקטום הומונעם מיטטאמס וט עום אופערע עאימ נון
דעליקטום סריבאמוס עיז
אונטוב סכולוחה!

C A P. XXVI.

16 caput

קפלאון כו

1 AGRIPPA verò ad Paulum ait, Permittitur tibi loqui pro te incipso. Tūc Paulus extenta manu, cœpit rationem reddere.

2 De omnibus quibus accusor à Iudzis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te eū sim defensusus me hodie,

3 Maxime te sciente omnibus, quæ apud Iudzos sunt, consuetudines & quæstiones: propter quod obsecro patier me audias.

4 Et quidem vitam meam à iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes Iudzæi:

pro loqui tibi permittitur Paulo Agrippa & ait
אמר אגריפוס לפולוס מפס לך לממללו על אפי
& אית ספיריטום פוט & דע פמס מנא סוז עטעדט פאולוס מאס טיפ
אגריפפא רעק יודזיס א עגו דע קיובוס אקוסור אונטוב
על כל מא דמתרשנא אנא מן יהודיא מלכא אגריפא
דפרומו הודיע קיז קוראמ טע סום קודד בעאטס מעיסו דע עגו קיז
ען אנא על נפשי דטובננא אנא דקדמיך יומנא נפק
אי אונטוביס סיס קוד פערסואסו עגו קודד סעיו מאכסמ
א טע עגו פרוטו הוץ פרוטר יודזורום & רעגיסוב קואסטיא
על אונטוביס דיהודיא מטל הנא בעא אנא מנד
יפס עיאמ ענימ סונט סעינטעס אודיאס מע אנימו וט אנו
א מיחי פוערעט פוערעליא מיע קוז א עונערסאטיונעס מעאס וט עסעטער רעליגיוס
דע אונטוביס דנסהרון דוברי דמן טליותי דהוור לי מן
& אין ירוסלעם אין פופולו מנא יפס
דע אונטוביס וכו אורשלים!

NOVI
TESTAM
TUM
ACT.
IV.

25 εγω καταλαβωντος μηδεν αξιον θανατου αυτου πεσσειν, και αυτου δε τουτου διακατασκευασθαι με τοις κριταις επιμειν αυτον. 26 παρ ε εσφαλης ειν γενησθαι ταυ χειρω, εν εγω δεο προσηγομαι αυτου εν οβελιας δεο βασιλευ Αгриππα, οπως τις διακρισιως ηκουσθητε, εγω δε γενησθαι. 27 εγω δεο προσηγομαι αυτου δεο μοι, μη και ταυ και αυτου αιτιας σημωσαι.

Κεφ. κς.

1 Αгриππας δε προσηγομαι Παυλον εφη, επιτηρ επιταις οι λαοι σταντο δ λεγει. ποτε ο Παυλος αυτου γινωσκων γενησθαι. 2 παρ παντων αυτ εικαλουμαι λαο Ιουδαϊων, βασιλευ Αгриππα, ηκουσθαι εμου και μαρτυρησθαι δεο μοι, οπως τις διακρισιως ηκουσθητε οστω σε παιδων ημων και Ιουδαϊων ε δεο μοι προσηγομαι ου μακροθυμους ακουσαι μου. 4 τω αυτ ουδ βιωσιν μου τω δεο προσηγομαι αυτου δεο μοι, μη και ταυ και αυτου αιτιας σημωσαι.